

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
З-Р4ОП-2/14
Дана 06.10.2014. године
Београд

7

Прекршајни апелациони суд у Београду и то Марија Вуковић-Станковић, као судија појединац, одлучујући по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року поднетом од стране предлагача Миленка Јовановића из Београда преко пуномоћника-адвоката Јованке Јовић Трифуновић из Земуна, везано за предмет Прекршајног суда у Београду 13 Пр.116224/11, на основу чл. 8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова (Сл.гласник РС бр.116/08 .... 101/2013) и чл. 1, 17 ст. 1 и 18 Закона о ванпарничном поступку (Сл.гласник РС бр.45/95, 55/14) дана 06.10.2014.године донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ захтев предлагача поднет преко пуномоћника и утврђује да је у поступку вођеним пред Прекршајним судом у Београду под бр. 13 Пр.116224/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу из Београда повређено право на суђење у разумном року, зајемчено одредбом чл. 32 ст. 1 Устава Републике Србије.

НАЛАЖЕ СЕ Прекршајном суду у Београду да без одлагања, а најкасније у року од месец дана од пријема ове одлуке, оконча поступак у предмету 13 Пр.бр.116224/11.

УТВРЂУЈЕ СЕ право подносиоца захтева на накнаду у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара, на терет буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова, које може остварити у року од 3 месеца од дана подношења захтева за исплату.

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев предлагача за накнаду материјалне штете.

Решење, након правноснажности, ОБЈАВИТИ на сајту Прекршајног апелационог суда.

Образложење

ОТПРЕМЉЕНО
08.10.2014
ОТПРЕМЉЕНО
13.10.2014

Предлагач Миленко Јовановић из Београда поднео је преко свог пуномоћника Уставном суду дана 28.06.2013.године уставну жалбу везано за предмет Прекршајног суда у Београду 13-Пр.116224/11 са посебним захтевом да се пред тим судом одржи

јавна усмена расправа. У жалби је ишао своју оцену да му је непоступањем суда-недоношењем правноснажне одлуке у року од 2 године од дана извршења прекршаја 27.04.2011.године по захтеву за покретање прекршајног поступка предлагача као оштећеног против одговорног лица у органу јавне власти предатом Прекршајном суду у Београду 30.06.2011.године повређено право на судску заштиту предвиђено одредбама чл. 22 ст. 1 Устава, право на приступ суду, на јавну расправу и на суђење у разумном року као елементе права на правично суђење зајемчено одредбама чл. 32 ст. 1 Устава, јер је услед тог непоступања у поступку наступила апсолутна застарелост гоњења. У жалби је предложено да суд исту усвоји, утврди да су предлагачу повређена наведена права, забрани Прекршајном суду у Београду свако даље не вршење службене дужности, дозволи враћање поступка у пређашње стање, наложи његово настављања и одреди отклањање штетних последица тако што ће се тај суд обавезати да у целини и без деперсонализације о свом трошку објави одлуку Уставног суда у дневном листу "Политика", објави одлуку у Службеном гласнику Републике Србије, да оштећеном накнади нематеријалну штету у износу од по 500,00 динара за сваки дан почев од 30.06.2011.године па до дана коначног извршења одлуке Уставног суда, као и материјалну штету у износу од 75.000,00 динара за услуге адвоката према АТ за састав уставне жалбе.

Уставна жалба заведена под бр. Уж. 5159/2013 упућена је на надлежност Прекршајном апелационом суду дана 26.05.2014.године након чега је Прекршајни апелациони суд затражио на увид списе предмета 13 Пр.бр.116224/11. Након заузимања правног става од стране Врховног касационог суда дана 30.05.2014.године, везано за надлежност у поступању по уставним жалбама за заштиту права на суђење у разумном року уставна жалба је враћена Уставном суду. Дана 16.07.2014.године Уставни суд је поново проследио уставну жалбу на надлежност Прекршајном апелационом суду позивајући се на решење III У.-353/2014 од 10.07.2014.године, након чега је поново затражен спис 13 Пр.бр.147323/11 и након увида у исти утврђено следеће чињенично стање:

1. дана 30.06.2011.године Миленко Јовановић из Београда, у својству оштећеног, поднео је Прекршајном суду у Београду захтев за покретање прекршајног поступка против Златана Димитрића из Београда, вршиоца функције председника Привредног суда у Београду, за радње описане у захтеву квалификоване као једанаест прекршаја из чл. 46 ст. 1 тач. 8 у вези чл. 16 ст. 1 и 10 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја извршених 27.04.2011.године. Захтев је у Прекршајном суду у Београду заведен под два броја 58/11 и 56-116224. Уз захтев приложено је једанаест захтева за слободан приступ информацијама од јавног значаја везаних за једанаест предмета Привредног суда у Београду;

2. поступак против Златана Димитрића покренут је решењем 56 Пр.бр.116224/11 дана 15.09.2011.године;

3. дана 18.05.2012.године под бројем VIII Су бр.1/2012-760 донето је по захтеву окривљеног Златана Димитрића из Београда решење о спајању предмета 13 Пр.бр.191622/11, 07 Пр.бр.190922/11, 91 Пр.бр.147323/11, 56 Пр.бр.116224/11 и 94 Пр.бр.147222/11 и вођењу јединственог поступка под бр. 13 Пр.бр.191622/11, као бројем предмета најстаријег у раду;

4. иако је дошло до спајања више поступака против окривљеног и одређен број под којим ће се сви ти поступци водити у поступку који је предмет уставне жалбе и после доношења решења о спајању фигурира број 116224/11;

5. из повратнице здружене списима предмета утврђује се да је позив окривљеном за 26.09.2012.године уручен 12.09.2012.године, а да се у списима предмета налази писмена одбрана са заводним печатом Привредног суда у Београду од 22.02.2012.године, за коју се не може утврдити када је примљена у Прекршајни суд у Београду (из записника о саслушању окривљеног под бр. 13-Пр.бр.191622/11 од

26.09.2012.године могло би се закључити да је пријем писмене одбране извршен тога датума);

6.из повратница здружених списима утврђује се да је Прекршајни суд у Београду предлагачу у три наврата слао позиве преко пуномоћника за 06.2.2013.године, примљен 25.01.2013., за 28.05.2013., примљен 13.05.2013.године и за 03.07.2013.године. За 06.02.2013. позив је упућен и директно предлагачу али се вратио неуручен са знаком "одсељен", на позив за 06.02.2013.године суду се нису одазвали ни предлагач ни његов пуномоћник, дана 21.05.2013.године суду је достављена изјава Миленка Јовановића и као "сведока", а 02.07.2013.године поднесак предлагача којим обавештава суд да је у поступку наступила апсолутна застарелост прекршајног гоњења;

7.дана 30.04.2013.године Прекршајни суд у Београду донео је под бројем 58-Пр.бр.116224/11 решење којим се обуставља прекршајни поступак покренут и вођен против окривљеног Златана Димитрића због сумње да је дана 02.09.2011.године учинио прекршај из чл. 38 ст. 1 тач. 3 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, јер је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка;

8.претходно решење уручено је окривљеном, покушана је достава предлагачу која није извршена јер је ово лице према извештају доставне службе од 26.12.2013.године одсељено, а уручење решења пуномоћнику није ни покушано.

Ценећи процесне услове за поступање по уставној жалби Прекршајни апелациони суд налази да је надлежан за одлучивање о делу жалбе који се тиче заштите права на суђење у разумном року и да је захтев у том делу уредан.

За одлучивање у предметној ствари релевантне су следеће одредбе:

чл. 6 Европске конвенције за заштиту људских права и с њим у вези одредбе чл. 16 ст. 2 и чл. 18 ст. 1 и ст. 3 Устава Републике Србије;

чл. 32 ст. 1 Устава којим се утврђује право сваког лица да независан, непристрасан и законом установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка и о оптужбама против њега (право на правично суђење као начелна уставна гаранција);

чл. 8в Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова по којој се на поступак одлучивања по захтевима за заштиту права на суђење у разумном року сходно примењују одредбе Закона о ванпарничном поступку, чл. 30 ст. 2 тог Закона који упућује на сходну примену Закона о парничном поступку и чл. 10 Закона о парничном поступку о праву странке да суд о њеним захтевима и предлозима одлучи у разумном року односно да поступак спроведе без одуговлачења;

чл. 80 Закона о прекршајима према којем се поступак покреће и води на основу захтева овлашћеног органа или оштећеног, са чим у вези стоји и одредбе чл. 116 и 155, чл. 83 тог Закона који суд обавезује да поступак спроведе без одуговлачења, али тако да то не буде на штету доношења правилне и законите одлуке, те чл. 148 ст. 2 тог Закона којим се прецизира да се писмена оштећеном који има законског заступника или пуномоћника достављају њему-пуномоћнику или заступнику;

чл. 76 Закона о прекршајима по којима право на покретање поступка застарева у року од 1 године дана од дана извршења дела, а у сваком случају када истекне двоструко трајање овог рока, осим ако посебним законом није другачије одређено, што у случају Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (по којем је поднет захтев за покретање прекршајног поступка) није случај.

Разматрајући поднети захтев за становишта критеријума од значаја за оцену да ли је трајање поступка у конкретном случају било разумно, а то су сложеност случаја, важност предмета поступка за предлагача, понашање подносиоца захтева за заштиту права за суђење у разумном року и поступање самог суда Прекршајни апелациони суд закључује:

по критеријуму сложености предмета у материјалном и процесном смислу реч је о релативно једноставној ствари у којој није било потребно изводити већи број доказа у циљу утврђивања спорних чињеница нити разјашњења спорних правних питања тако да врста предмета и обимност доказног поступка нису утицали на трајање поступка.

Неспоран је интерес предлагача да се поступак пред Прекршајним судом у Београду оконча у разумном року имајући у виду да му је законом, под одређеним условима, гарантовано право на слободан приступ информацијама од јавног значаја, као и на заштиту у случају да му је то право ускраћено. Уколико је заштита или сатисфакција изостала услед неактивности суда ствара се несигурност странака што утиче на њихово поверење у правни систем.

Оцењујући понашање предлагача као подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка овај суд закључује да је Миленко Јовановић у незнатном делу допринео трајању поступка јер није обавестио суд о промени места боравка или пребивалишта, због чега му нису могли бити уручени позив за саслушање за 06.02.2013.године и решење о обустави поступка, док се његов пуномоћник на позив за исти датум није одазвао.

На основу стања у списима који су достављени овом суду поступање Прекршајног суда у Београду не може се оценити као благовремено, као правилно и у крајњој линији и као разумљиво. Између времена доношења решења о покретању поступка (15.09.2011.године) и датума доношења решења о спајању пет предмета у којима се поступак води против окривљеног Владана Димитрића (18.05.2012.године) прошло је 8 месеци неактивности суда. Након доношења решења о спајању окривљеном је упућен позив за 26.09.2012.године (између ове две радње протекло више од четири месеца), с тим што је на повратници наведен број предмета 13-116224/11, а кога датума је окривљени саслушан али са бројем записника 13 Пр.бр.191622/11 (претпоставља се да је тог датума предата писмена одбрана по захтеву за покретање прекршајног поступка Пр.бр.116224/11). Позивање предлагача у два наврата након доношења решења о обустави поступка од 30.04.2013.године због наступања апсолутне застарелости (позиви за 28.05.2013. и 03.07.2013.године) је било не само непотребно него и недопуштено. Решење о обустави поступка које је донето под првобитним бројем предмета, иако је предмет након спајања добио нов број и у коме су прекршај и датум његовог извршења другачије означени у односу на решење о покретању поступка и захтев на основу кога је поступак покренут, није нити уручено нити је покушано његово уручење пуномоћнику предлагача као подносиоцу захтева, иако је ова обавеза јасно прописана чланом 148. Закона о прекршајима, чиме је поступак остао неокончан и до времена одлучивања по делу уставне жалбе.

Код оцене дужине трајања поступка који не испуњава захтев разумног рока не узима се у обзир оптерећеност суда или конкретног судије бројем предмета нити немогућност судије да у одређеном периоду из оправданих личних разлога, у конкретном предмету поступа.

Имајући у виду оцене изнете у претходним ставовима Прекршајни апелациони суд утврђује да је прекршајни поступак по захтеву предлагача, а у том поступку оштећеног, трајао беспотребно дуго с обзиром на сложеност предмета превасходно због неактивности суда и непоштовања правила поступка, у незнатној мери због понашања предлагача као подносиоца захтева што је довело до тога да поступак пред Прекршајним судом у Београду није правноснажно окончан ни у време доношења овог решења. Из наведених разлога захтев поднет преко пуномоћника да се утврди повреда права на суђење у разумном року оцењен је као основан, а Прекршајном суду у Београду је наложено да без одлагања, најкасније у року од месец дана, оконча поступак тако што ће правилно решење о обустави поступка доставити учесницима у складу са одредбама Закона о прекршајима.

По оцени овог суда због неактивности Прекршајног суда у Београду предлагачу није пружена правна заштита какву закон прописује везано за достављање информација од јавног значаја, а што је довело до његове правне несигурности којој предлагач није дао већи допринос. Приликом опредељења висине накнаде Прекршајни апелациони суд се са једне стране руководио праксом Уставног суда и економско-социјалним приликама у Републици Србији, а са друге стране важносту предмета за подносиоца представке и сатисфакцијом коју он добија са досуђеним износом накнаде и осталим мерама из овог решења сматрајући да целокупна одлука представља правично задовољење учињене повреде права на суђење у разумном року.

Предлог из уставне жалбе да се одлука суда објави у дневном листу "Политика" и Службеном гласнику Републике Србије очигледно има за циљ упознавање јавности са током и исходом поднетог захтева што се на задовољавајући начин, може постићи објављивањем решења, након његове правноснажности, на сајту Прекршајног апелационог суда и због чега је одлучено као у ставу 4 изреке.

Поднетом уставном жалбом предлагач је тражио да се утврди повреда више права која су предлагачу гарантована Уставом Републике Србије, а од којих само повреда права на суђење у разумном року спада у надлежност Прекршајног апелационог суда. Како је за одлучивање о већем делу захтева надлежан Уставни суд то ће се и о накнади материјалне штете у износу од 75.000,00 динара према АТ за уставну жалбу одлучивати пред Уставним судом, јер би усвајањем овог захтева пред оба суда окривљеном била призната накнада у већем износу него што му припада. Осим тога поднети захтев за накнаду материјалне штете није јасно опредељен у смислу навођења тарифних бројева из АТ да би се могло утврдити да ли је одређен само за састављање поднеска којим се пред Уставним судом покреће поступак или за више захтева који су у том поднеску садржани.

M/C

СУДИЈА
Марија Вуковић Станковић
Marija Vukovic Stanckovic

ПРАВНА ПОУКА: против овог решења дозвољена је жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана од дана пријема истог.

У односу на одлуку из става I и II изреке решења жалба не задржава извршење, док у преосталом делу има суспензивно дејство.